

LĒMUMI

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2014. gada 16. maijs),

ar ko Nīderlandei piešķir atkāpi, kuru tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti

(izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 3103)

(Autentisks ir tikai teksts nīderlandiešu valodā)

(2014/291/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvu 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti ⁽¹⁾, un jo īpaši tās III pielikuma 2. punkta trešo daļu,

tā kā:

- (1) Ja kūtsmēslu daudzums, ko dalībvalsts ir paredzējusi izmantot uz hektāru gadā, atšķiras no Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā un a) apakšpunktā norādītā, minētais daudzums nosakāms tā, lai netiktu apdraudēta direktīvas 1. pantā minēto mērķu sasniegšana, un pamatojams ar objektīviem kritērijiem, kuri šajā gadījumā ir ilgš veģetācijas periods un kultūraugi, kam nepieciešams daudz slāpekļa.
- (2) Komisija 2005. gada 8. decembrī pieņēma Lēmumu 2005/880/EK ⁽²⁾, atļaujot izmantot ganību dzīvnieku mēslus apmērā, kas nepārsniedz 250 kg slāpekļa uz hektāru gadā saimniecībās, kurās ir vismaz 70 % zālaugu platību, ja tiek ievēroti daži nosacījumi.
- (3) Komisija 2010. gada 5. februārī pieņēma Lēmumu 2010/65/ES ⁽³⁾ par grozījumiem Lēmumā 2005/880/EK un atkāpes termiņa pagarināšanu līdz 2013. gada 31. decembrim.
- (4) Ar minēto lēmumu piešķirtā atkāpe 2012. gadā attiecās uz 21 752 saimniecībām, kuru platība veido 46 % no lauksaimniecībā izmantojamās zemes kopējās platības.
- (5) Nīderlande 2014. gada 22. janvārī iesniedza Komisijai lūgumu atjaunot atkāpi atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta trešajai daļai.
- (6) Saskaņā ar Direktīvas 91/676/EEK 3. panta 5. punktu Nīderlande visā valsts teritorijā piemēro rīcības programmu.
- (7) Nīderlandes tiesību aktos, ar ko ievieš Direktīvu 91/676/EEK, ir noteiktas gan slāpekļa, gan fosfātu izklīdes normas.
- (8) Nīderlandes paziņotie dati par laikposmu no 2008. līdz 2011. gadam rāda, ka salīdzinājumā ar laikposmu no 2004. līdz 2007. gadam cūku skaits ir pieaudzis par 7 %, bet māju putnu – par 8 %. Liellopu, aitū un kazu skaits palicis nemainīgs. Nīderlandes kompetentās iestādes ir noteikušas ierobežojumus attiecībā uz cūku un māju putnu skaitu, kā arī pienākumu nodrošināt, ka kūtsmēslu daudzums nepārsniedz 2002. gada līmeni ne slāpekļa, ne fosfora daudzuma ziņā. Turklāt no 2015. gada janvāra Nīderlandes kompetentās iestādes nodrošinās, ka tiek apstrādāta atbilstoša daļa no pārpalikušajiem kūtsmēsliem, kas radušies piena nozarē. Minētie pasākumi ir nepieciešami, lai nodrošinātu, ka pašreizējās atkāpes piemērošana neradīs lielāku intensifikāciju.

⁽¹⁾ OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 324, 10.12.2005., 89. lpp.

⁽³⁾ OV L 35, 6.2.2010., 18. lpp.

- (9) Pakaišu kūtsmēsļu slāpekļa daudzums laikposmā no 2008. līdz 2011. gadam bija 344 tūkstoši tonnu, kas ir nedaudz mazāk nekā laikposmā no 2004. līdz 2007. gadam. Slāpekļa minerālmēsļu izmantojums laikposmā no 2008. līdz 2011. gadam ir samazinājies par aptuveni 18 % salīdzinājumā ar laikposmu no 2004. līdz 2007. gadam. Fosfora atlikums augsnē laikposmā no 2008. līdz 2011. gadam bija 16 tūkstoši tonnu, kas salīdzinājumā ar laikposmu no 2004. gada līdz 2007. gadam ir samazinājums par 51 %.
- (10) Nīderlandes klimats, kam raksturīgs vienmērīgs nokrišņu daudzums visa gada garumā un relatīvi neliels gada temperatūras izmaiņu diapazons, veicina ilgstošu zāles veģetācijas periodu, kurš ilgst 250 dienas gadā.
- (11) Informācija, ko Nīderlandes iestādes iesniedza saistībā ar atkāpi, kura tika piešķirta ar Lēmumu 2010/65/ES, rāda, ka atkāpe nav izraisījusi ūdens kvalitātes pasliktināšanos. Komisijas ziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam par to, kā tiek īstenota Direktīva 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti, kurš sagatavots, pamatojoties uz dalībvalstu ziņojumiem par laikposmu no 2008. gada līdz 2011. gadam, ir norādīts, ka Nīderlandē gruntsūdeņos vidējā nitrātu koncentrācija aptuveni 88 % monitoringa staciju bija mazāka par 50 mg/l, bet 79 % monitoringa staciju vidējā nitrātu koncentrācija bija mazāka par 25 mg/l. Monitoringa dati rāda, ka salīdzinājumā ar iepriekšējo pārskata periodu (2004–2007) nitrātu koncentrācijai gruntsūdeņos ir tendence samazināties. Virszemes ūdeņos vidējā nitrātu koncentrācija 98 % monitoringa staciju bija mazāka par 50 mg/l, bet 92 % monitoringa staciju vidējā nitrātu koncentrācija bija mazāka par 25 mg/l. Dati rāda, ka lielākajā daļā virszemes ūdeņu monitoringa punktu nitrātu koncentrācija ir nemainīga vai tā samazinās. Ir samazināts gada slāpekļa un fosfora atlikums augsnē, galvenokārt tāpēc, ka saistībā ar pastāvīgo slāpekļa un fosfora izkliedes normu samazināšanu Nīderlandes rīcības programmās ir samazināta kūtsmēsļu un minerālmēsļu ienese. Pārskata periodā par laikposmu no 2008. līdz 2011. gadam visi saldūdeņi un pārejas ūdeņi tika klasificēti vai nu kā eitrofiski, vai hipertrofiski.
- (12) Izskatījusi lūgumu, ko Nīderlande iesniedza 2014. gada 22. janvārī, un ņemot vērā rīcības programmu, informāciju par ūdens kvalitāti un pieredzi, kas gūta saistībā ar atkāpi, kura tika piešķirta ar Lēmumu 2010/65/ES, un atkāpēm, kuras ir spēkā citās dalībvalstīs, Komisija uzskata, ka ir jāmaina nosacījumi atkāpes piešķiršanai. Tāpēc Komisija piekrīt, ka ganību dzīvnieku mēsļu daudzums, kas atbilst 230 kg slāpekļa uz hektāru gadā, var tikt atļauts saimniecībās, kurās vismaz 80 % platības veido ganības dienvidu un centrālās daļas smilšainās augsnēs un lesa augsnēs, kā noteikts rīcības programmā, savukārt 250 kg slāpekļa uz hektāru gadā var atļaut tikai saimniecībās, kurās ir vismaz 80 % zālaugu platību citu tipu augsnēs. Komisija uzskata, ka šāds daudzums neapdraudēs Direktīvas 91/676/EEK mērķu sasniegšanu, ja vien tiks ievēroti daži stingri nosacījumi.
- (13) Minētie nosacījumi ietver mēslošanas plāna izstrādi katrai saimniecībai, mēslošanas darbu uzskaiti, izmantojot mēslošanas pārskatus, regulāru augsnes analīzi, augu segas izveidi ziemā pēc kukurūzas audzēšanas, īpašus noteikumus zālāju uzāršanai, kūtsmēsļu neizmantošanu pirms zālāju uzāršanas, mēslošanas pielāgošanu, lai ņemtu vērā ar pākšaugiem augsnē saistīto slāpekli, fosfātu minerālmēsļu neizmantošanu un pastiprinātas pārbaudes. Minēto nosacījumu mērķis ir nodrošināt kultūraugu mēslošanas vajadzībām atbilstošu mēslošanu, kā arī samazināt un novērst slāpekļa un fosfora izskalošanos.
- (14) Nīderlandes iestāžu iesniegtā informācija rāda, ka ganību dzīvnieku mēsļu daudzums, kas atbilst 230 kg slāpekļa uz hektāru gadā saimniecībās, kurās ir vismaz 80 % zālaugu platību dienvidu un centrālās daļas smilšainās augsnēs un lesa augsnēs, kā noteikts rīcības programmā, un 250 kg slāpekļa uz hektāru gadā saimniecībās, kurās ir vismaz 80 % zālaugu platību citu tipu augsnēs, ir pamatots ar objektīviem kritērijiem, proti, Nīderlandē ir liels nokrišņu neto daudzums, ilgi veģetācijas periodi un lieli tādu zālaugu ražas apjomi, kuri patērē daudz slāpekļa.
- (15) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Nitrātu komiteja, kura izveidota atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK 9. pantam.
- (16) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobris Direktīvā 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽¹⁾, ir noteikta visaptveroša pārrobežu mēroga ūdens aizsardzības pieeja, kuras pamatā ir upju baseinu apgabali (UBA) un kuras mērķis panākt, lai Eiropas ūdensobjektu stāvoklis 2015. gadā būtu labs. Barības vielu daudzuma samazināšana ir svarīga minētā mērķa daļa. Atkāpes piešķiršana ar šo lēmumu neskar Direktīvas 2000/60/EK noteikumus, un tā neizslēdz, ka no minētās direktīvas izrietošo mērķu sasniegšanai var būt nepieciešami papildu pasākumi.

(¹) OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

- (17) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 14. marta Direktīvā 2007/2/EK, ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE) ⁽¹⁾, ir paredzēti vispārīgi noteikumi ar mērķi izveidot Eiropas Kopienas telpiskās informācijas infrastruktūru Kopienas vides politikas vajadzībām un tiem politikas virzieniem vai pasākumiem, kuriem varētu būt ietekme uz vidi. Attiecīgā gadījumā telpiskajai informācijai, kas savākta saistībā ar minēto atkāpi, būtu jāatbilst šīs direktīvas noteikumiem. Lai samazinātu administratīvo slogu un uzlabotu datu saskaņotību, Nīderlandei, vācot datus, kas nepieciešami atbilstīgi minētajai atkāpei, attiecīgā gadījumā vajadzētu izmantot informāciju, kas iegūta integrētajā administrācijas un kontroles sistēmā, kura izveidota saskaņā ar V sadaļas II nodaļu Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulā (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu ⁽²⁾,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo piešķir Nīderlandes 2014. gada 22. janvāra vēstulē pieprasīto atkāpi, kas atļauj uz augsnes katru gadu izkliegt vairāk ganību dzīvnieku mēslu, nekā paredzēts Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta a) apakšpunktā, ja tiek ievēroti šajā lēmumā noteiktie nosacījumi.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā:

- 1) "ganību saimniecība" ir ikviena saimniecība, kurā vismaz 80 % no platības, kurā var lietot kūtsmēslus, aug zāle;
- 2) "ganību dzīvnieki" ir liellopi (izņemot nobarojamos teļus), aitas, kazas un zirgi, ēzeļi, brieži un ūdensbifeļi;
- 3) "lauksaimniecības zeme" ir platības, kuras, pamatojoties uz atsevišķu rakstisku individuālu līgumu, ir lauksaimnieka īpašumā, nomā vai valdījumā un par kuru apsaimniekošanu viņš ir tiešā veidā atbildīgs;
- 4) "zālāji" ir pastāvīgas vai pagaidu zālaugu platības, kuras laiž atmatā uz laiku līdz pieciem gadiem.

3. pants

Darbības joma

Šo lēmumu piemēro ganību saimniecībām, katru gadījumu izskatot atsevišķi, un ar priekšnoteikumu, ka tiek ievēroti 4., 5 un 6. pantā izklāstītie nosacījumi.

4. pants

Ikgadēja pieteikšanās un saistības

1. Lauksaimnieki, kas vēlas izmantot šajā lēmumā paredzēto atkāpi, ik gadu iesniedz pieteikumu kompetentajām iestādēm.
2. Līdztekus 1. punktā minētajai ikgadējai pieteikuma iesniegšanai viņi rakstiski apņemas izpildīt 5. un 6. pantā paredzētos nosacījumus.

5. pants

Kūtsmēslu un citu mēslošanas līdzekļu izmantošana

1. Ganību dzīvnieku mēslu daudzums, ko katru gadu izkliegt uz augsnes ganību saimniecībās, tostarp pašu dzīvnieku atstātie mēsli, nepārsniedz tādu kūtsmēslu daudzumu, kas satur 230 kg slāpekļa uz hektāru gadā saimniecībās, kurās ir vismaz 80 % zālaugu platību dienvidu un centrālās daļas smilšainās augsnēs un lesa augsnēs, kā noteikts rīcības programmā, un 250 kg slāpekļa uz hektāru gadā saimniecībās, kurās ir vismaz 80 % zālaugu platību citu tipu augsnēs, ja tiek ievēroti 2.–9. punktā noteiktie nosacījumi.

⁽¹⁾ OVL 108, 25.4.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OVL 347, 20.12.2013., 549. lpp.

2. Kopējā slāpekļa un fosfātu ienese atbilst konkrētā kultūrauga vajadzībām pēc barības vielām un tam, cik daudz kultūraugs tās uzņem no augsnes. Kopējā slāpekļa un fosfātu ienese nepārsniedz maksimālās izkliedes normas, kas noteiktas rīcības programmā.

3. Saimniecībās, kas izmanto šajā lēmumā paredzēto atkāpi, nav atļauts izmantot fosfātus saturošus minerālmēslus.

4. Katram lauksaimniecības zemes gabalam ir mēslošanas plāns, kurā aprakstīta lauksaimniecības zemes augseka un plānotā kūtsmēslu un citu slāpekli un fosfātus saturošu mēslošanas līdzekļu lietošana. Tas ir pieejams saimniecībā, un to sagatavo par katru kalendāro gadu ne vēlāk kā līdz jūnijam pirmajā gadā un ne vēlāk kā līdz februārim turpmākajos gados.

5. Mēslošanas plānā iekļauj:

- a) informāciju par mājlopu skaitu, dzīvnieku turēšanas un kūtsmēslu uzkrāšanas sistēmas aprakstu, tostarp datus par pieejamās kūtsmēslu krātuves tilpumu;
- b) saimniecībā saražoto kūtsmēslu slāpekļa (atskaitot turēšanas un glabāšanas laikā radušos zudumus) un fosfora aprēķinu;
- c) augsekas plānu, kurā norādīta to individuālo lauku platība, kuros aug zāle un citi kultūraugi, tostarp shematisku karti, kurā attēlota individuālo lauku atrašanās vieta;
- d) informāciju par plānoto kultūraugiem nepieciešamo slāpekļa un fosfora daudzumu;
- e) informāciju par to kūtsmēslu daudzumu un veidu, kas piegādāti līgumpartneriem un nav izkliedēti uz lauksaimniecības zemes;
- f) informāciju par to ievesto kūtsmēslu daudzumu, kas izkliedēti uz lauksaimniecības zemes;
- g) aprēķinu par organisko vielu mineralizācijas, pākšaugu un atmosfēras nokrišņu devumu un par augsnē esošā slāpekļa daudzumu laikā, kad kultūraugi sāk to pastiprināti izmantot;
- h) informāciju par slāpekli un fosforu saturošu kūtsmēslu izkliedi katrā laukā (saimniecības zemesgabalos, kas ir viendabīgi audzēto kultūraugu un augsnes tipa ziņā);
- i) slāpekli saturošu minerālmēslu un citu mēslošanas līdzekļu izkliedi katrā laukā;
- j) aprēķinus, kas nepieciešami, lai novērtētu slāpekļa un fosfora izkliedes normu ievērošanu.

Lai nodrošinātu plānu un faktiskās lauksaimniecības prakses saskaņotību, plānus pārskata ne vēlāk kā septiņas dienas pēc tam, kad lauksaimniecības praksē ir ieviestas kādas izmaiņas.

6. Par katru lauksaimniecības zemes gabalu uztur mēslošanas pārskatu. To katru kalendāro gadu iesniedz kompetentajai iestādei.

7. Mēslošanas pārskatā norāda šādu informāciju:

- a) kultūraugu platības;
- b) dzīvnieku skaitu un veidu;
- c) viena dzīvnieka saražoto mēslu daudzumu;
- d) saimniecībā ievesto mēslošanas līdzekļu apjomu;
- e) to kūtsmēslu apjomu, ko saimniecība ir atdevusi, norādot saņēmēju.

8. Visu to ganību saimniecību saimnieki, kuras izmanto individuālo atkāpi, piekrīt, ka mēslošanas līdzekļu izmantošana un pārskats var tikt pārbaudīti.

9. Katrā saimniecībā, kura izmanto atkāpi, periodiski – vismaz ik pēc četriem gadiem – veic augsnes slāpekļa un fosfora analīzes visās saimniecības platībās, kas ir viendabīgas augsekas un augsnes īpatnību ziņā.

Visās viendabīgās saimniecības platībās pēc zālaugu platību uzāršanas veic minerālā slāpekļa un citu parametru analīzi, lai noteiktu organisko vielu mineralizācijas gaitā radušos slāpekļa daudzumu.

Attiecībā uz pirmajā un otrajā daļā minētajām analīzēm spēkā ir prasība, ka uz katriem pieciem hektāriem zemes ir jāizdara vismaz viena analīze.

10. Kūtsmēslus nedrīkst izkļiedēt rudenī pirms zāles sēšanas.

6. pants

Zemes augu sega

1. Lauksaimnieki, kas izmanto šajā lēmumā paredzēto atkāpi, audzē zālājus vismaz 80 % platības, kas to saimniecībā pieejama kūtsmēsli izkļiedei.
2. Lauksaimnieki, kas izmanto šajā lēmumā paredzēto atkāpi, veic arī šādus pasākumus:
 - a) lai samazinātu iespējamo izskalošanos, smilšu un lesa augsnes pēc kukurūzas novākšanas audzē zāli vai citus kultūraugus, kas ziemā nodrošina zemes augu segu;
 - b) lai nodrošinātu pastāvīgu augu segu aramzemēs, kas nepieciešama, lai atgūtu nitrātu rudens zudumus augsnes apakškārtā un ierobežotu zudumus ziemā, starpkultūras neuzar pirms 1. februāra;
 - c) smilšu un lesa augsnē zālājus uzar tikai pavasarī;
 - d) visos augšņu tipos pēc zālāja uzāršanas tūlīt iesēj tādus kultūraugus, kam nepieciešams daudz slāpekļa, un mēslošanu veic atbilstoši augsnes analīzēm, kurās nosaka minerālo slāpekli un citus parametrus, ko izmanto kā bāzes rādītājus, lai novērtētu slāpekļa izdalīšanos augsnes organisko vielu mineralizācijas procesā;
 - e) ja augseka ietver pākšaugus vai citus augus, kas saista atmosfēras slāpekli, attiecīgi samazina mēslošanas līdzekļu lietojumu.
3. Atkāpjoties no c) apakšpunkta, ir atļauta zālāju uzāršana rudenī, ja stāda puķu sīpolus.

7. pants

Pasākumi attiecībā uz kūtsmēsli ražošanu

Nīderlandes valsts iestādes nodrošina, ka kūtsmēsli ražošanā valsts līmenī ne slāpekļa, ne fosfora daudzums nepārsniedz 2002. gada līmeni. Tas nozīmē, ka ražošanas tiesības, kas piešķirtas attiecībā uz cūkām un mājputniem, tiek saglabātas tik ilgi, kamēr ir spēkā ar šo lēmumu piešķirtā atkāpe.

Nīderlandes kompetentās iestādes arī nodrošina, ka no 2015. gada janvāra tiek apstrādāta atbilstoša daļa no pārpalikušajiem kūtsmēsliem, kas radušies piena nozarē.

8. pants

Monitorings

1. Kompetentās iestādes sagatavo un ik gadu atjaunina kartes, kurās redzams, kāda ir to ganību saimniecību, lauksaimniecības dzīvnieku un lauksaimniecības zemju procentuālā daļa, uz ko katrā pašvaldībā attiecas individuālā atkāpe.
2. Atkāpes piemērošanas monitoringa vietās izveido un uztur monitoringa tīklu augsnes ūdens, ūdensteču un augšējo gruntsūdeņu paraugu ņemšanai.
3. Monitoringa tīkls, kas aptver vismaz 300 saimniecību, kuras izmanto individuālās atkāpes, reprezentatīvi aptver visu tipu augsnes (mālaugsnes, kūdraugsnes, smilšainas augsnes un smilšainas lesa augsnes), mēslošanas praksi un augseku. Monitoringa tīkla sastāvu šā lēmuma piemērošanas laikā nemaina.
4. Pētījumi un pastāvīga barības vielu analīze nodrošina datus par vietējo zemes izmantojumu, augseku un lauksaimniecības praksi saimniecībās, kuras izmanto individuālās atkāpes. Šos datus var izmantot, lai ar modelēšanas palīdzību aprēķinātu nitrātu izskalošanos un fosfora zudumus laukiem, kuros gadā uz hektāru izlieto līdz 230 kg vai 250 kg slāpekļa no ganību dzīvnieku mēsliem.

5. Nitrātu un fosfora koncentrāciju ūdenī, kas izplūst no sakņu zonas un ieplūst gruntsūdeņu un virszemes ūdeņu sistēmā, nosaka, izmantojot datus par monitoringa tīklu, tostarp augšējiem gruntsūdeņiem, augsnes ūdeni, dabīgās noteces ūdeni un ūdenstecēm monitoringa tīklā iekļautajās saimniecībās.
6. Smilšainās augsnēs esošajos lauksaimnieciskās sateces baseinos veic pastiprinātu ūdens monitoringu.

9. pants

Pārbaudes

1. Kompetentā valsts iestāde veic administratīvās pārbaudes visās saimniecībās, kuras izmanto individuālo atkāpi, lai novērtētu, kā tiek ievērotas normas par maksimālo ganību dzīvnieku mēslu slāpekļa daudzumu, proti, 230 kg vai 250 kg slāpekļa uz hektāru gadā no ganību dzīvnieku mēsliem saimniecībās, kurās ir vismaz 80 % zālaugu platību, kā arī kopējā slāpekļa un fosfātu daudzuma izkliedes normas un zemes izmantošanas nosacījumi. Ja kompetentās valsts iestādes veiktās pārbaudes rezultāti liecina, ka 5. un 6. pantā izklāstītie nosacījumi nav ievēroti, par to informē pieteikuma iesniedzēju. Šādā gadījumā pieteikumu uzskata par noraidītu.

2. Izveido inspekciju plānu, kurš atbilst pastāvošajiem riskiem un kurā ir paredzēts atbilstošs inspekciju biežums, ko nosaka, ņemot vērā rezultātus, kuri gūti iepriekšējos gados veiktajās pārbaudēs, un rezultātus, kas gūti vispārējās izlases veida pārbaudēs, kuras veiktas saistībā ar Direktīvas 91/676/EEK īstenošanas tiesību aktiem, un jebkuru informāciju, kas varētu norādīt uz nosacījumu neizpildi.

Administratīvās inspekcijas attiecībā uz zemes izmantojumu, dzīvnieku skaitu un kūtsmēslu ražošanu veic vismaz 5 % saimniecību, kuras izmanto individuālo atkāpi.

Klātienes inspekcijas veic vismaz 7 % saimniecību, kuras izmanto šajā lēmumā paredzēto individuālo atkāpi, lai pārbaudītu, vai tiek izpildīti šā lēmuma 5. un 6. pantā izklāstītie nosacījumi.

3. Kompetentajām iestādēm piešķir pilnvaras un līdzekļus, kas nepieciešami, lai pārbaudītu atbilstību atkāpei, kas piešķirta ar šo lēmumu.

10. pants

Ziņošana

1. Kompetentās iestādes katru gadu līdz martam iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā ietver šādu informāciju:

- a) datus par mēslošanu visās saimniecībās, kuras izmanto individuālo atkāpi, tostarp informāciju par ražu un augšņu tipiem;
- b) katras lauksaimniecības dzīvnieku sugas dzīvnieku skaita dinamiku Nīderlandē un saimniecībās, kurās izmanto atkāpi;
- c) valstī vērojamās kūtsmēslu ražošanas tendences attiecībā uz slāpekli un fosfātiem kūtsmēslos;
- d) kopsavilkumu par rezultātiem, kas gūti valsts līmenī veiktajās pārbaudēs attiecībā uz cūku un mājputnu mēslu izdalījumu koeficientu;
- e) kartes, kurās attēlota saimniecību procentuālā daļa, mājlopu procentuālā daļa un lauksaimniecības zemes procentuālā daļa, uz ko attiecas individuālās atkāpes, par katru pašvaldību, kā minēts 8. panta 1. punktā;
- f) ūdens monitoringa rezultātus, tostarp informāciju par ūdens kvalitātes tendencēm gruntsūdeņos un virszemes ūdeņos, kā arī par atkāpes ietekmi uz ūdens kvalitāti;
- g) informāciju par nitrātu un fosfora koncentrāciju ūdenī, kas izplūst no sakņu zonas un ieplūst gruntsūdeņu un virszemes ūdeņu sistēmā, kā minēts 8. panta 5. punktā, un rezultātus no pastiprinātā ūdens monitoringa smilšainās augsnēs esošajos lauksaimnieciskās sateces baseinos, kā minēts 8. panta 6. punktā;
- h) rezultātus, kas gūti apsekojumos par vietējo zemes izmantojumu, augseku un lauksaimniecības praksi, un rezultātus, kas gūti modeļa aprēķinos par nitrātu un fosfora zudumiem saimniecībās, kuras izmanto individuālo atkāpi, kā minēts 8. panta 4. punktā;
- i) atkāpes nosacījumu ievērošanas izvērtējumu, kura pamatā ir pārbaudes saimniecībās, un informāciju par saimniecībām, kas saskaņā ar 9. pantā minēto administratīvo pārbaudi un klātienes inspekciju rezultātiem nav ievērojušas nosacījumus.

2. Ziņojumā iekļautie telpiskie dati attiecīgā gadījumā atbilst noteikumiem Direktīvā 2007/2/EK. Vācot nepieciešamos datus, Nīderlande attiecīgā gadījumā izmanto informāciju, kas iegūta integrētajā administrācijas un kontroles sistēmā, kura izveidota saskaņā ar V sadaļas II nodaļu Regulā (ES) Nr. 1306/2013.

11. pants

Piemērošana

Šis lēmums zaudē spēku 2017. gada 31. decembrī.

12. pants

Šis lēmums ir adresēts Nīderlandes Karalistei.

Briselē, 2014. gada 16. maijā

*Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Janez POTOČNIK*